

holdes i Skattekredsen paa de Tider og Steder, som Skattekommissionen selv bestemmer". Den underretter Sogneraadene om Tid og Sted for disse Møder, og paa disse Møder skal Sogneraadet delegere mindst et af sine Medlemmer til at overvære Forhandlingerne. Disse Medlemmer have at give Oplysning og Forklaring, det vil sige de skulle staa Skoleret, men de ere ikke Medlemmer af Skattekommissionen, og de tage selvfølgelig ikke nogen Del i dens Beslutning. De møde som — ja, som (*Alberti*: Delinkventer) nej, jeg vil sige, som Elven møder over for sin Skolemester. Derefter (§ 29) gennemgaar saa Skattekommissionen paa et Møde, „som angaar den enkelte Kommune, den fra Kommunen indkomne Ansættelse, de om de skattepligtiges Indkomst og Formue fremkomne Oplysninger, de indkomne Selvangivelser, de til Ligningsmyndigheden indsendte Bemærkninger over Ansættelsen“. Altsaa, hele det store Materiale, som Sogneraadene have modtaget i Paaankefristen, og som de have behandlet i en Række Møder, skal frem i Skattekommissionen, og der skulle, som sagt, den eller de Medlemmer, som Sogneraadet delegerer, staa til Rede og Rigtighed for Sogneraadets Behandling af dette Materiale. Saa afgør derefter Skattekommissionen, om de Anmærkninger, som Ligningsmyndigheden, Sogneraadet, har gjort til Klagerne, ere rigtige, vel funderede og godt grundede, saa at Skattekommissionen kan slutte sig dertil. I modsat Fald sendes Ligningen tilbage til Sogneraadet med Protest, og saa kan der ske et af følgende. Der kan bestemmes, „at en paa Fortegnelsen opført skattepligtig skal udgaa af samme; at en paa Fortegnelsen ikke opført skattepligtig skal optages paa samme og hans Indkomst og Formue anslaaes, og at Ansættelsen for alle de skattepligtige i Kommunen eller for alle skattepligtige med visse, bestemt angivne Undtagelser eller for enkelte skattepligtige skal forhøjes med bestemt angivne Summer“. Det er altsaa ikke nok, at Skattekommissionen kan paalægge Sogneraadet at omgøre Ligningen, fordi en eller flere ere glemte, eller fordi en eller flere ere optagne uberettiget, eller fordi en eller flere Skatteansættelser ere ukorrekte. Nej, Skattekommissionen kan paalægge Sogneraadet at forhøje enten alle eller en vis Del af Skatteydernes Skat med bestemt angivne Summer. Det forekommer mig at gaa ret vidt i Retning af Vilkaarlighed.

Imidlertid, naar en saadan Kendelse er afsagt af Skattekommissionen, skal Lig-

ningsmyndigheden atter holde Møde (§ 30). Det er den 7de Cyklus af Forretninger, som Sogneraadet har. Beslutter Sogneraadet saa at bøje sig for den afsagte Kendelse, er det evigt dejligt, saa er der ikke mere at skændes om; saa har Sogneraadet givet efter, og Skattekommissionen har faaet sin Vilje. Men hvis nu Sogneraadet skulde være obsternasigt og ikke vilde bøje sig eller ikke helt og holdent vilde bøje sig for det, Skattekommissionen forlanger, skal det i Tilfælde af, at det delvist bøjer sig, angive, hvorfor det gør det, og det skal ligeledes angive, hvorfor det ikke vil bøje sig for den øvrige Del af Skattekommissionens Paabud. Der kan blive en Række meget interessante og langvarige Forhandlinger i Sogneraadet om den Sag, det tror jeg, at enhver, der ved, hvordan det gaar til, vil indrømme, thi et ærekaert Sogneraad vil jo dog til det længste holde paa, at det ikke har gjort nogen Uret, og at dets Anskuelser i Virkeligheden ere fuldt saa vel begrundede som den Skattekommissions, der har en stor Række Kommuner under sig og altsaa ikke i samme Grad kan være med paa Noderne som det paagældende Sogneraad selv. Jeg forudsætter derfor, at denne Række Møder ikke vil blive den mindst interessante og heller ikke den, der tager den mindste Tid for Sogneraadet. Sagen gaar derefter tilbage til Skattekommissionen, som bestemmer, om den vil lade det bero ved Sogneraadets Indstilling. I saa Fald affatter den Skattelisten og gør den færdig, men i modsat Fald gør den selv Ansættelsen og siger, at saaledes skal det være. Det er imidlertid slet ikke givet, at Sagen er færdig med denne Kendelse af Skattekommissionen, thi saa kommer Overskattekommissionen, og saa kommer Spørgsmaalet om, hvorvidt det paagældende Sogneraad nu har faaet nok, eller om den vil forsøge endnu en Chance, nemlig klage til Overskattekommissionen. Paaanke til den (§ 32) kan nemlig ske dels af Finansministeren, dels af Ligningsmyndigheden, dels af de skattepligtige. Overskattekommissionen vil ganske sikkert ikke faa Mangel paa Tidsfordriv. Det er nemlig ikke blot Myndighederne, men, som jeg sagde, enhver skattepligtig, som med visse Begrænsninger kan klage. De skattepligtige kunne vel ikke klage over alt muligt mellem Himmel og Jord, men det hedder jo i sidste Stykke, at den enkelte skattepligtige kan klage, „naar han mener sig med Urette opført paa Skattelisten, eller naar hans Indkomst eller Formue er ansat til et højere Beløb end det, hvortil den er bleven ansat